

נחל'י נצח

יו"ל ע"י מוסדות מברסלב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גלי"ן מסי' 666
פרשת בלק תשי"פ

רח"ו	זמני	שבת	הדלקת נרות
21:00	20:30	19:15	ירושלים
21:05	20:35	19:30	תל-אביב
21:04	20:34	19:25	חיפה
21:01	20:30	19:22	באר שבע

דבר ראש הישיבה

לנצח את הטומאה

מהיכן לקח בלעם את כישופיו? • שמעתם פעם על 'ערב זעירא' לעומת 'הערב רב'? • גלויים מסעירים ורוויי חידושים

ועל ידי זה ביקש להאיר את השור שבקדושה שהוא מזל של יוסף, אך הדבר לא הועיל לו בגלל דחיקת השעה של משה, שקירבם ללא ציווי ה' והדבר התהפך שעשו עגל.

'ערב גדול' ו'ערב קטן'

מובא בספר עמק המלך שיש ב' מיני מכשפים: 'ערב רב', שהם מכשפים גדולים, ו'ערב זעירא', שהם מכשפים קטנים. כח הכישוף של ה'ערב רב' הוא בזמן התחלת מנחה גדולה, ואלו המניעות שצעות לכל אחד לאחר חגול יום. והכישוף של 'ערב זעירא' הוא בזמן מנחה קטנה, שנופלים טיפות הגבורות באותם זמנים, והוא זמן קרבן 'תמיד בין הערביים' שמחליש את הכישוף וההתגברות הזו.

ולכן כאשר משה בושי לבוא, 'בשש' מלשון 'בא שש', שהוא שש שעות שאחר הבוקר שאז זמן תפילת המנחה, אז התגברו הערב רב בעשיית העגל. יונוס ויומברוס היו נשמות 'ערב רב', ומשה רצה לתקנם ובכך לתקן חטא אדם הראשון, אבל ה' אמר לו שלא יעלה ממצרים את הערב רב, וזו הייתה בחינת פגם לגבי משה, שדחק את השעה.

וסוד נשמות הערב רב הם אותם ניצוצות של אדם הראשון שיצאו באותם ק"ל שנים שפירש מאשתו, וכנגדם ישבו ישראל במצרים ק"ל שנה, עד שיוכד שהיתה בת ק"ל שנה ילדה את משה רבינו עליו השלום.

מכל הסודות העמוקים שהזכרנו, שהם טיפה מן הים מהעניינים הנפלאים שבמגלים הספרים הקדושים על מלחמתם העיקשת של בלק ובלעם בקדושה, אנו למדים כי היה לעם ישראל עסק עם אנשים לא פשוטים. זה לא סתם חיגר אותן ומלך פחדן, זו היתה עת צרה גדולה שכמוה לא היתה לישראל מעולם, כפי שאומרים חז"ל.

לא להתעלם

ומה שאנו למדים מכך הוא שלשטן ולצד הטומאה יש כוחות אדירים, ואין באפשרותנו להתעלם מהם ולומר 'יהיה טוב'. עלינו להתפלל רבות לה' שיציל אותנו, עלינו להיות ערניים למצבינו הרוחני, שלא ניפול פתאום לרשתם של האכזריים הללו האורבים לנו בכל עת, ובפרט השבוע - להתחזק בשלשת המידות של אברהם אבינו ההפוכות - ממידותיו המגונות של בלעם: עין טובה, רוח נמוכה, ונפש שפלה.

בפרקי אבות (פ"ה מ"ט) הדגישו חז"ל שיש חילוק בין תלמידיו של בלעם הרשע לבין תלמידיו של אברהם אבינו. חז"ל מלמדים אותנו בכך כי אברהם ובלעם הינם שני הפכים המתנגדים זה לזה. אברהם בגימטריא רמ"ח, הדבר רומז לרמ"ח מצוות עשה, שהם סוד הרמח שעל ידם מכניעים את בלעם. לבלעם היה חמור וגם לאברהם היה חמור, אבל חמורו של אברהם אבינו היה מצד הקדושה, כי אברהם אבינו הכניע את קליפת חמור, והחמור נהפך לרמח שאתו מכניעים קליפת בלעם על ידי רמ"ח התיבות של קריאת שמע, שהיא תיקון למה שחטא שבט שמעון. ועם הרמ"ח הזה הרגו את בלעם (כמזכר בפרשתנו לא ח).

בלעם ובלק התחברו כדי להגביר קליפת חמור וקליפת שור, ככתוב בפרשתנו (כד ד) "כלחך השור את ירק השדה", וע"י התחברותם של בלעם ובלק נעשה 'עמלק': בסוף המילה 'בלעם' נמצאים אותיות 'ע"מ', ובסוף 'בלק' אותיות 'ל"ק', ובחיבורם יחד נוצר 'עמלק', כי על ידי שני הברנשים הללו באים הפגמים הכי גדולים לישראל.

'האדם עתיד לחטוא!'

הרה"ק רבי נתן מברסלב זיע"א כתב (ליקו"ה ברכות השחר הלכה ה אות צב) שבלעם למד את כל הכישופים מלבן הארמי, ולאחר מכן המשיך ללמוד מעוזא ועזאל,

שהם המלאכים שקיטרו על האדם בבריאת העולם, כמו שכתוב (תהילים ח) "מה אנוש כי תזכרו ובו אדם כי תפקדנו", דהיינו שטענו שעתיד האדם לחטוא ולהכעיס את הקב"ה ואין טעם בבריאתו. ענה להם הקב"ה: 'אילו היתם יורדים לעולם השפל גם אתם הייתם חוטאים כמותם'. המלאכים ביקשו לרדת לעולם הזה, ולהראות שהם לא יחטאו. הקב"ה הורידם לעולמינו התחתון, ומיד חטאו ונתגשמו, כיון שמלאך שנמצא ז' ימים בארץ נעשה עב כמו עגל שלנו, והם עוזא ועזאל שנשארו כאן, ומהם התחילה הטומאה הגדולה ביותר, וכל נבואתו של בלעם לא הייתה אלא מהם.

הם נמצאים במקום שנקרא 'תרמוד' בהרי המדבר, שם מקור כל הכשפים בשורשם ומהם כל המכשפים למדו את כישופיהם. בלעם לימד כשפים לשוני בניו יונוס ויומברוס, והם עשו את העגל שהוא כנגד דמות השור שבמרכבה וכנגד יוסף שמזלו שור. יוסף הצדיק ניסה לתקנם יחד עם שאר ה'ערב רב' על ידי שעשה להם ברית מילה במצרים,

להזמנות:

052-7679638

050-4141391

ספרו החדש של הרה"ח שמואל שטרן שליט"א

שביל חדש
נפתח אל הלב

ביקורת: בנייה או הרס? (מאמר א')

מאומן ראש השנה עם הילדים. האווירה היתה מרוגשת וחגיגית, עד שהאב שם לב שבנו שכח שקית אחת במונית והחל לצעוק על הבן שבאי אחריותו ובטיפשותו כ"רבה" היא איבד את השקית החשובה. האם תיארה בפני שהבן הסמיק מבושה וכל האווירה נעכרה, אך הגרוע מכל קרה כשהתברר שאב עצמו שכח גם הוא שקית בנתב"ג, ואז זה לא היה כל כך נורא...

במציאות החיים כולנו נכשלים בכך במעט או בהרבה, וחבל.

נקודה נוספת: בדרך כלל אין סימטריה בין הביקורת למחמאות ולהסתכלות החיובית. הילד סידר את החדר ולא עשה זאת במאת האחוזים, ואנחנו מעירים לו 'ככה לא מסדרים חדר'. זהו עוול גדול הגורם לתיסכול עמוק אצל הילד, וגם מעשה טיפשות: האמביציה לעשות דבר בבית תפרח מליבו של הילד והכל ייפול על אמו. מה הרווחנו בכך?

הרב ליפשיץ, שהוא יועץ חינוכי ופסיכולוג ידוע, סיפר על שיחה נוקבת שהייתה לו עם בחור מתקשה, וכשביקש ממנו לפתוח דף חדש בהתנהגותו נענה בשלילה מוחלטת: אני לא פותח בחיי דף חדש! כששאלו הרב ליפשיץ לסיבת הדבר ענהו הבחור: 'הייתה לי בעיה שהרבתי להפריע בשיעורים. באחד הימים סיכמתי עם ראש הישיבה שאני מתחיל דף חדש, ואכן התאמצתי מאוד מאוד להתגבר ולא להפריע. הרב מצידו לא אמר מילה, לא החמיא ולא עודד. ביום הרביעי להחלטתי נכשלתי בהפרעה קטנה, מיד הרב החל לצעוק עלי 'זה נקרא דף חדש?'... נשברת'.

המסקנה המתבקשת מכל הסיבות שהוזכרו היא, שעלינו להבין שיש לכך כללים: מתי להעיר, ובעיקר כיצד להעיר, ועדיף להאיר... בכדי שלא יצא שכרונו בהפסדו.

(המשך הנושא במאמר הבא)

וגיית ההערות והביקורת הינה סוגיה חשובה ביותר, ודרוש לשם כך הקדמה מפורטת על בעייתיות הנושא, בבחינת 'דיעת הבעיה חצי פתרון', ובפעם הבאה נרחיב בס"ד כיצד יש להעיר ולבקר.

בראשית הדברים עלינו לדעת שביקורת הרי היא כענישה לכל דבר ולפעמים אף חמורה מענישה פיזית. ישנם הורים אשר רגילים לבקר את בנם, ומרגישים שזהו הדרך הטובה לחינוכו, אשר במקום להענישו הם "רק" מותחים עליו ביקורת. וזו טעות, כי ביקורת אשר איננה לפי הכללים הנכונים שיפורטו להלן היא הענישה הגדולה ביותר! ענישה פיזית היא פגיעה גופנית גרידא [כשהיא איננה לעיני צופים רבים], אך ביקורת היא פגיעה בנפש ממש!!! מה גם, שההורה הממוצע אינו מרבה לעסוק בענישה פיזית, ואילו בביקורת הוא עוסק כמעט כל היום...

בעיה נוספת: הביקורת מורידה את הביטחון העצמי של הילד ובכך נאבדת התועלת שבשבילה הערנו. ילד ששפר בטעות כוס חלב מרגיש נבוך וחסר בטחון, וכשאמו מוסיפה להעיר לו 'למה אינך אחראי למעשיך' הוא מקבל הסכמה סופית שהוא "לא יוצלח".

תקלות נוספות הנובעות מביקורת מוטעה: הביקורת גורמת לאדם להבין שהוא טיפוס שלילי, ואם כן - למה להשתנות? הביקורת גם תוקעת טריז בין המבקר למבוקר והרגשת נתק, 'הוא אינו מבין אותי ורק מחפש לראות את כישלונותי'.

לפעמים הילד רואה שכשאביו נכשל וטועה הוא מביע הבנה וסלחנות, לעומת הביקורת המוטחת בילד כשהוא טועה. הדבר גורם למירמור וחוטר אמון משמעותי בין הילד להוריו.

לא אשכח את סיפורו של אותה אמה שבעלה חזר

הבן הסמיק מבושה וכל האווירה נעכרה, אך הגרוע מכל קרה כשהתברר שאב עצמו שכח גם הוא שקית בנתב"ג ואז זה לא היה כל כך נורא...

מהנעשה והנשמע במוסדותינו

בשבת קודש פרתת קרח השתתפו מחנכי תלמוד התורה 'אמונת ציון' משבת התאחדות והתעלות מרוממת, בהשתתפות נשיא המוסדות מוריין רה"י שליטי"א. המחנכים יצאו מהשבת בהרגשת התרוממות והתעלות, והרגישו כיצד כל אחד תרם לרעהו מניסונו העשיר בחינוך ובהשקפה.

אבא, מוליכין אותנו!

נשאר לי.

...

אבל נראה לי שמצאתי את המשפיע שזמין כל הזמן. רש"י כותב השבוע משפט פצצה, שהיה שוה ללמוד חומש-רש"י רק בשבילו. המלאך אמר לבלעם 'לך עם האנשים', ורש"י אומר 'בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו'. באמת? אני רוצה! אני רוצה לעבוד את ה', אני רוצה לעשות מצוות, אני רוצה לא לטעות!

והשם מבטיח לי: אם אתה רוצה ללכת בדרך מסוימת - בה אוליך אותך!

מהיום אני משקיע חצי שעה ביום בהתבודדות רק על זה: רבוננו של עולם, תוליד אותי בדרך האמת, נחני בדרכי ישרים, עשה שלא אטעה בעבודתך הקדושה. הרי אתה יודע שהיצר משגע את השכל כל כך, הוא מספר לי שלעשות מחלוקת על ההוא זו מצוה, ולצעוק על ההוא - זה ממש לזכות את הרבים. ואחר כך הוא מספר לי שלצעוק בתפילה זו גאוה, לברך בכוונה - תאוה, ולשמור את העיניים - סתם 'מחזי כיוהרה'.

הרי גם את הכי גדולים הוא מצליח להטעות. בלעם ציוה על בתו של צור, ממלכי מדיין, שתלך רק למשה רבינו. הוא נורמלי? למה הוא חשב שהיא תצליח לשכנע אותו? אבל עובדה, שהיא הצליחה לשכנע את נשיא שבט שמעון, וכנראה היא הסבירה לו שזו המצווה הכי גדולה שיכולה רק להיות!

אז באמת כוחות הטומאה יכולים לשכנע אותי על העבירה הכי גדולה, על כזו שבגללה מתים עשרות אלפי יהודים, שזו המצוה הכי גדולה. אבל זה מה שבלעם הרשע לימד אותנו: בדרך שאדם רוצה לילך - מוליכין אותו; ואם נרצה באמת ללכת בדרכי ה' - הוא יהיה בעזרינו ויודריך אותנו צעד אחר צעד אל המטרה. ביקשת 24/7? קיבלת.

(עפי"י ליקוטי הלכות הל"י נסך ד אותיות י, ב)

ה צדיקים הגדולים, משפיעי אנ"ש שאני סומך עליהם באמת, זמינים לציבור כמו שפצצת אטום זמינה לאיראן. חודשים עד שאתה מצליח להכנס להתייעצות, וכשזה סוף סוף קורה - פתאום הרב צריך ללכת והפגישה מתפוצצת לך באמצע. טוב, בא לא נגזים, אבל באמת זה לא שייך לשבת איתם שעות על על הבעיות שהחיים מזמנים לי. אתה יודע מה, בא נגיד שאמצא רב שייסכים לקבל אותי 24/7, הרי לי לא יהיה כח ללכת אליו כל הזמן, ובטלפון - הרי הוא מכובה בשבת...

...

העולם הזה דומה ללילה לא רק בגלל שאתה לא רואה מה קורה, אלא גם כשאתה רואה שקית זרוקה - אתה בטוח שהיא החתולה האמיתית...

אני מקוה שאתם לא מסתכלים עלי כתרנגולים בבני אדם, שלא מבינים למה אני כל כך צריך להתייעץ עם הרב, אז אסביר את עצמי קצת. כולנו מודים שהעולם הוא 'גן המבוכה' כמו שמגדיר אותו המסילת ישרים (פ"ג), ואני צריך את אותו אחד שכבר עבר את המבוך, או לפחות שכבר בקי קצת בכל השבילים שאינם מובילים לשום מקום, כדי שלא אלך בהם שוב.

הוא מסביר שם כל כך יפה, שהעולם הזה דומה ללילה לא רק בגלל שאתה לא רואה מה קורה, אלא גם כשאתה רואה שקית זרוקה - אתה בטוח שהיא חתולה, וכשמגיעה החתולה האמיתית - אתה בטוח שזה סתם שקית [עד שהיא קופצת עליך, כמובן]...

וכל כך הרבה פעמים אני מתלבט בזה! האם להגביה את הקול עכשיו בתפילה, או שזה יפריע לשכן, ואולי זו סתם גאוה, ואולי עדיף להתחיל בפשיטות ובקול נמוך. ואולי, בכלל, רק להתנדנד כנוע עצי יער זה יעורר את הכוונה? וזו רק דוגמה אחת - מה שקרה לי היום על הבוקר.

לא חסרים עוד התלבטויות, שצצות לי על כל צעד ושעל בחיים, שאם אתה באמת רוצה לעשות את רצון השם אתה חייב לדעת את רצונו, כי זה 'או - או', או מצוה או עבייה, והיצר מבלבל כל כך! שום דבר ברור כמעט לא

לצעירי הצאן

חמור לעומת חמור

איור: יחיאל ב.
yehielb.your@gmail.com

אברהם ובלעם הנם שני הפכים המתנגדים זה לזה, כפי שרמזו לנו חז"ל באמנם 'כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו מתלמידיו של אברהם אבינו, ושלשה דברים אחרים מתלמידיו של בלעם הרשע'. לאברהם היה חמור וגם לבלעם היה אֶתוֹן, השאלה היא לאיזה כיוון רכב כל אחד...

הקדחת הטור

672 שנים לפטירתו של רבינו יעקב בעל הטורים, שב"ק י"ב בתמוז תש"פ - ק"ח

נפעם יצא רבי שלום מרדכי ממעונו של ה'בעלזער רב', אך כשסיפר את הנס שאירע עמדו לחסידים הממתינים הנידו האחרונים את כתפיהם בביטול: 'למה סבלת כל הקיץ, וכי לא ידעת שמחלת הקדחת היא 'של הרב'?', כל חולי הקדחת שמגיעים לבעלזא לברכה - יוצאים ממנה בריאים כשוורים שחורים בימי ניסן'. ברוך שנתן עולמו לשומרים.

• • •

כשהתרגשה על רבי יהושע רוקח, בנו של ה'שר שלום', מחלת הקדחת, לא נבהל אף לרגע. הסיבה למחלה היא זו שהפריעה לו - 'למה ה' הביא עלי את הקדחת, על איזה פגם ומשום איזו עבירה'; אבל המחלה עצמה? הלא אנשים מגיעים ממרחקים לבעלזא להתרפא מן המחלה, והוא גר כאן. רק צריך להכנס לאביו, אביו יברך והמחלה תחלוף כפי שהגיעה.

רבי יהושע חיכה לזמן הקבוע בו הוא נפגש עם אביו, והעלה בפניו את צרת הקדחת שהחלה לבעור בגופו.

האב בירך כרגיל, ורבי יהושע יצא שמח ומאושר מן החדר. אך משום מה, ההרגשה המקדיחה עדיין ריחפה בעצמותיו. האם זה סתם דמיון? הרי מיד כשהאב הגדול גזר על המחלה להיעלם - הקדוש ברוך הוא מקיים והמחלה נעלמת!

רבי יהושע חיכה יום, הוסיף להמתין יומים, וכשראה שהמחלה עדיין בתוקפה נכנס שוב לאביו בתלונה על הברכה שלא עבדה.

'כך?' שאל ה'שר שלום', והחל לגלות סודות מכבושנו של עולם: 'דע לך בני, כי ב'טור' ו'בית יוסף' יש את כל הרפואות שבעולם!!! רבינו יעקב בעל

כל הסגולות והרפואות. הקבר המיוחד לבעל הטורים

הטורים בן הרא"ש, ואחריו רבינו יוסף קארו רבן של כל בני הגולה שביאר את הארבעה טורים, הכניסו בקדושתם הרבה סגולות רבות בספר הקדוש שחיברו.

'סימן אחד ישנו בספר הקדוש המועיל לרפא את מחלת הקדחת, ובו אני מרפא את כל אחינו בני ישראל הבאים לבכות לפני על המחלה. אולם זה זמן רב שלא למדתי את הסימן הזה, והראיה - שאף שבירכתך הקדחת לא נעלמה. רב לי בבקשה את ספר הטור, אלמד שוב את הסימן המדובר ואברכך שוב. והיה נא סמוך ובוטוח שזכותם הגדולה של המחברים הצדיקים תגרש את המחלה מקרבך'.

רבי יהושע הביא את הספר בחרדת קודש לאביו, שלמד בהתלהבות את אותו הסימן ולאחר מכן ברכו מעומק הלב.

את סוף הסיפור מיותר לספר. רבי יהושע הבריא ושכח לגמרי ממחלתו. אך אנו נלמד מכך כי 'איין סגולה כתורה'.

(מקור: המהרש"ם מברע"אן בהגהותיו על ספר 'דברי יצחק')

הגאון רבי שלום מרדכי הכהן מברע"אן שבכ במיטתו באפס כח. תיכף לאחר ימי הפסח הרגיש הרב שלא בטוב אך דחה את העניין בניד ראש. גם את הפצרותיה של הרבנית להפחית מעט את הטרדות הרבות של ראשו דחה באותה דרך. אך מיום ליום התחזקה ההרגשה המציקה והתגברה, עד שהחל החשש מפעם בליבו כי מחלת הקדחת מקננת בגופו.

למרות התאמצותו של הרב להמשיך את העסקים כרגיל, כל בני העיר הרגישו על גופם את חולשתו של הרב. כל צרכי הקהל צולעים כשהרב איננו בכוסר מלא. האלמנות והיתומים, שהיו רגילים לאחוז קשבת ולכתף תומכת אצל רבה הנערץ של העיר, המשיכו לקבל את האוזן בלבד. הכתף נשמטה. כשהרב שוכב אין-אונים במיטתו - איננו יכול לאסוף כספים ברחבי העיר, ואף לא לכתוב המלצות לרוצים להידפק על דלתות התושבים.

אוהבי הרב התפללו רבות לרפואתו השלמה. מחלת הקדחת אולי איננה סכנת נפשות מיידית, אך היא הורסת לגמרי את כל שגרת חייו של הסובל ממנה. מידי פעם, כשהמחלה עזבה במקצת את הרב הנערץ, יצא חלושות מביתו לכיוון בית הכנסת, ולבבות כל תושבי העיר נחמצו לראות את הרב הרענן והנמרץ, שכל ברע"אן צעדה והתנהלה לאורו והדרכתו האיטנה, מהלך עקב בצד אגודל כאילו זקנה מוקדמת קצפה עליו.

• • •

הגאון רבי שלום מרדכי היה חסיד מובהק ודבוק לצדיקי הדור. רבות מפסקי גדולי החסידות בימיו נשתמרו על ידו, אם בכרכי 'שו"ת מהרש"ם', אם ב'דעת תורה' על חלקי השולחן ערוך, ואם בשאר ספרי.

באמצע חודש אלול סיכם המהרש"ם לעצמו כמעט שישה חודשים עמוסים בקדחת, והוא לא יכל להרשות לעצמו להמשיך כך עוד. למרות הקושי הגדול הכרוך בנסיעה בעלזא, הקושי להשאר בביתו היה גדול יותר. איך אפשר לעבור את הימים הנוראים, את ראש השנה בו ייגזר עליו מצב בריאותו לשנה הבאה, בלא ברכה מהרב הקדוש ה'שר שלום' מבעלזא?

עגלה מיוחדת ונוחה הזמנה עבור הרב, שיצא מביתו בתקוה גדולה: אולי ברכתו של הרב הקדוש תשליך את המחלה מעבר להרי החושך, או לחילופין - על ראשו של גוי שונא ישראל?...

ה'שר שלום' שמח מאוד לראות את רבי שלום מרדכי חביבו, ונחרד לראותו מתייסר במחלתו. 'קדוש ברוך הוא יעזרך ויסיר מעליך את הקדחת' ברכו בלהט קודש, ובו ברגע הזדקפה קומתו השחוחה של הרב מברע"אן. סוף סוף הוא הפסיק להרגיש את כל גופו בווער במחלה, כמעט שכח איך זה מרגיש, בלא הבעירה הזו...

שאלה:

כנסתי לבית כנסת ואני רואה שהם באמצע קריאת התורה. האם מותר לי לצאת, או שאני צריך לחכות עד סיום העלייה הנוכחית? ואולי עד סיום הקריאה כולה?

ויש חולקים (ביאור"ל שם ד"ה שפיר).

• • •

ומעניין לעניין: אסור לצאת מבית הכנסת לפני סוף 'אשרי ובא לציון'. לאחריו מותר לצאת, אף שספר התורה עדיין לא יצא מן החדר, אך דרוש שרובו של הציבור יישאר בבית הכנסת, שאין זה דרך כבוד שמניחים את ספר התורה והולכים (או"ח סי' קמט ס"א ומשנ"ב שם).

אך אם ארון הקודש נמצא בחדר אחר, ולכן ספר התורה עומד לצאת מהחדר הזה - אסור אף ליחיד לצאת לפני ספר התורה. כולם צריכים לחכות עד שספר התורה יצא ואז כולם ילווהו למקומו (שם).

הדבר מצוי לפעמים ב'שטיבלאך', שיש כאלו שיש בהם חדרים בלא ארון קודש ולפני קריאת התורה מביאים את הספר מחדר אחר, שאסור לאף אחד לצאת מבית הכנסת עד שספר התורה יצא.

תשובה: אסור לצאת עד סיום קריאת התורה כולה. ואם כבר שמע קריאת התורה [או שיוצא וחוזר מיד] - יכול לצאת בין עליה לעליה אם יש לו צורך גדול ללכת.

החידושי: נאמר בגמרא (ברכות ח). שהפסוק 'ועוזבי ה' יכלו רח"ל מדבר על אדם היוצא מבית הכנסת כשספר התורה פתוח. וכתב ה'ביאור הלכה' (ס'ל קמו ס"א ד"ה כשהוא) שמהגרע שנפתח ספר התורה אסור לצאת, אפילו לא התחילו עדיין לקרוא. ואסור לצאת אף אם צריך ללכת בדחיפות.

אמנם בין גברא לגברא, דהיינו בהפסקה שבין שני עולים לתורה, מותר לצאת בשני תנאים: א. שיש לו צורך גדול לצאת. ב. שלא יעשה כן באופן קבע אלא באופן חד פעמי. וכמובן שמדובר שאין הוא העשירי בבית הכנסת וגם בלעדיו יישאר מניין (משנ"ב וביאור"ל שם).

וכשיוצא בין גברא לגברא, יש אומרים שצריך לחכות עד גמר הברכות על התורה, כי הן שייכות לקריאה,

ניצוץ לשבת

מתוך גיליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

הצייר של ה'בסייעתא דשמיא'

למרות שהדבר אינו מקובל אצל ציירים אחרים. "אני רוצה שאנשים יכנסו, יסתכלו, וילמדו", הוא אומר. יהושע גם נוהג לשלוח את תמונותיו לרשימה ארוכה של עלוני שבת ופרסומים חנים אין כסף, כדי שהמסר שהוא מביע בהם יופץ.

על התמונות שלו חותם יהושע באופן קבוע את המילים "בס"ד יהושע וייסמן". לא ראיתי בעבר - גם לא אצל ציירים שומרי תורה ומצוות - מי שעושה זאת, אבל יהושע אימץ לעצמו את המנהג הזה ושומר עליו באדיקות רבה. "הגמרא אומרת", מסביר יהושע, "שמי שתולה בזכות עצמו תולים בו בזכות אחרים, מי שתולה בזכות אחרים תולים לו בזכות עצמו. כלומר מי שמייחס לעצמו את מה שהוא עושה, נענש בכך שלא מתייחסים למה שהוא עושה. בשבילי חתימה על ציור זו מין אמירה שלהציר: "הנה תראו, את זה אני ציירתי". אני לא מרגיש נוח עם זה, אני מרגיש שהכשרון הזה שהתפרץ אצלי פתאום וההצלחה של הציורים שלי זה בזכות הקדוש ברוך הוא, בזכות פלאית מעבר לי. לכן אני חותם על כל ציור 'בסייעתא דשמיא'."

(מתוך מגזין 'ניצוץ' כסליו תשע"ח)

סטודיו של הצייר יהושע וייסמן ממוקם על ציר ראשי של ירושלים, ורבים נחשפים לציורים שחלקם תלויים בחוץ סביב הכניסה לסטודיו.

"יום אחד נכנס לפה מישהו לא דתי" הוא מספר, "והוא אומר לי: 'כל יום אני עובר פה באוטובוס ורואה מהחלון את הציורים שלך, חשבתני על הילדים שלי ואמרת לי לעצמי: אני רוצה שהילדים שלי יגדלו עם הציורים האלה סביבם, שיחושו את בורא העולם, והוא שיעריכו את היהדות'. והוא קנה אצלי חמישה ציורים."

שנאנשים יכנסו, יסתכלו, וילמדו. יהושע וייסמן בעבודתו

ולאו צריך דווקא לקנות. "יום אחד אני עולה לאוטובוס", מספר יהושע, "והנהג שואל אותי: 'זה לא אתה הצייר ברחוב אגריפס? כל בוקר אני עובר בציור הזה, שהוא תמיד עמוס והנסיעה בו איטית. כשאני עובר ליד החנות שלך ומחכה בפקק אני מתבונן בציורים שלך. הם מדהימים ונותנים לי כח לכל היום'."

מכיוון שיהושע רואה את עצמו לא רק מצייר אלא גם מי שמעביר מסר, ליהושע יש עיקרון שהוא מאפטר לאנשים להיכנס ואף לצלם את תמונותיו בחופשיות,

פתגם השבוע

כשיש בבית אורה של חום ואהבה, ויש לילדים את הדרוש להם, הם לא יחפשו זאת במקומות אחרים

ההצלחה ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליטי"א

טל משה בן בת שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן

להצלחת משפחת שרון

להצלחת משפחת שילר

נס"ז נ"ה

סטודיו טאטע

סטודיו ליצירה יהודית

יציע נר"י | צילום ילדים ומשפחות | מתנות ומזכרות |

tate.odell@gmail.com | 054.844.1858

תגלית היסטורית בעולם החסידות

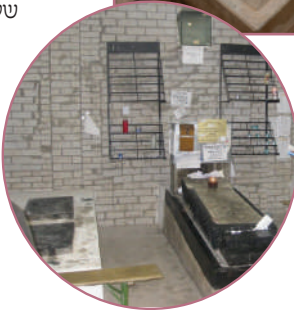
הבטון הורם והביא לגילויים של קירות עתיקים במסגרת תחת האוהל ומלאים בכמויות של עפר, בחרדת קודש החלה מלאכת הוצאת העפר, והתגלית שהתגלתה גרמה ללב לרעוד בעוצמה."

האוהל הקדוש והמקורי נחשף, ארבעה קירות הבנויים בהקפדה, רצפה משולבת צבעים, ובתווך - קודש הקדשים, מצבתו המקורית של הצדיק מברדיטשוב, סגורם של ישראל, הצמודה אל שלוש מצבות נוספות אשר על פי המקובל מיוחסות לשלושת בניו שנקברו עמו, כשהמצבה הגדולה היא כנראה על קברו של ר' לוי יצחק מברדיטשוב זצוק"ל.

מדובר ללא ספק בציונו המקורי של הצדיק מברדיטשוב, ועצם גילויו מעורר התרגשות רבה בכל רחבי תבל. למעשה מקומה של המצבה הוא עמוק מתחת לאוהל המקורי, במרחק מסוים ממה שהיה מיוחס בשנים האחרונות כמצבת הצדיק. כך יצא שמי שהתפלל ליד ה"מצבה" השגויה, דרך - בשגגה כמובן - על קברו של הצדיק.

התרגשות גדולה: המצבות המקוריות והציון לפני התגלית

הפועלים המקומיים חפרו בתמימות המטרה הייתה להניח חימום תת קרקעי תחת המרצפות בצמוד לציונו של קדוש ישראל רבי לוי יצחק מברדיטשוב ז"ע באוקראינה. חלפה שעה קלה מאז החלו במלאכתם, ואז הגיעה התגלית שמרעישה את עולם החסידות.

שיפוץ בעקבות הקורונה

נגיף הקורונה הצליח לשנות סדרי עולם, לטוב ולמוטב, וגם התגלית המפעימה שתעסיק את העולם היהודי בימים הקרובים נזקפת למעלה הקורונה. לצערנו, בימים אלו נהר המתפללים פסק לזרום לאוקראינה המשופעת בציוניהם של גדולי עולם החסידות, ורבה של בארדיטשוב, הגאון רבי משה שמואל טהאלער, החליט לצל את ההזדמנות ולהשקיע בעבודות תשתית בבית הקברות, ובייחוד באוהל שנבנה מעל ציונו הקדוש של רבי לוי יצחק מברדיטשוב זע"א.

האוהל הנוכחי נבנה בעשורים האחרונים על גבי יציקת בטון שעל פי השמועה כיסתה על פני הציון המקורי. רבבות יהודים פוקדים מדי שנה את האוהל ואת המצבה שהונחה בו ופועלים ישועות בזכותו של הצדיק רבי לוי יצחק. פעולת השיפוץ הייתה אמורה להיות פשוטה ביותר, והייתה אמורה להסתיים אחרי מספר ימים, כשהרצפה תחזור להיות בדיוק כמו שהייתה אחרי שניחו תחתיה את צינורות החימום התת קרקעי, לתועלת המגיעים למקום בימות החורף כשהקור צונח אל תחת המיניוס, כמו בכל חורף אוקראיני טיפוסי.

ואז, תוך כדי העבודה, כשהרימו את רצפת הבטון של האוהל הנוכחי על מנת להתקין במקום את החימום התת-רצפתי, התגלתה התגלית ההיסטורית. תחילה מצאו את ראשיהם של כתלי האוהל העתיק והמקורי שהיו מלאים בפסולת עפר, ומשקבע הגאון רבי משה שמואל טהאלער, בהתייעצות עם גדולי ישראל ובפיקוחם האדוק של רבנו 'ועד בית החיים' המלווים בתדירות כל פעילות במקום, להוציא את שכבות העפר הממלאות את האוהל - התגלו מצבות הקודש: המצבה המרכזית והמקורית של רבי לוי יצחק מברדיטשוב, אליה דבוקות מצבותיהם של שלושת בניו.

הלב רעד באותם רגעים

הרב משה שמואל טהאלער סיפר בהתרגשות: "למעשה

פרויקט שיפוץ נרחב

למעשה, הטעות במיקום המצבה נעשתה התרחשה בעקבות שיפוץ שנעשה לפני השואה בציונו של הצדיק, כשכיסו את כל הציון בבטון ואת המצבה הגדולה הניחו על צידה בצד הציון. כשהגיעו לאחר השואה לשפץ את המקום, הבינו המשפצים כי היכן שהמצבה מונחת שם נמצא הציון, אך לא ידעו כי אבן המצבה עומדת לצד הציון ולא מעל הציון ממש, כפי שהתברר עכשיו.

הרב טהאלער מספר כי בימים אלו בעקבות הקורונה הם יצאו בשיפוץ נרחב של בית הקברות היהודי בבארדיטשוב. הוא מסביר כי מדובר בעבודה עדינה ביותר, הנעשית בכלים וטכניקות ייחודיות שהובאו למקום, בכדי שלא לפגוע במצבות העתיקות ולהציל כמה שיותר. עד עתה השקיעו בפרויקט כ- 50,000 דולר, וכדי להגיע לגילויים נוספים צריך את עזרתם של נדיבי לב, מבני משפחות הצדיקים ומעמך בית ישראל המבינים את חשיבות הענין.

הופיע! גליון חודש סיוון

מוקד מנויים: 02-623-1218

ניצוצות

מסלוב שימעה

הלב שלך מחובר לרבי נחמן?

עכשיו ההזדמנות שלך להתחבר!

הצטרפו כעת ותקבלו את מגזין ניצוצות למשפחה ולילדים עד לפתח הבית!

ניצוצות

מגזין חב"ד לילדים